

DECYZJA KOMISJI**z dnia 10 lutego 2009 r.**

w sprawie publikacji odniesienia do normy EN 3-8:2006 „Gaśnice przenośne – Część 8: Wymagania dodatkowe do EN 3-7 dotyczące konstrukcji, odporności na ciśnienie i badania mechaniczne gaśnic o maksymalnym dopuszczalnym ciśnieniu roboczym równym 30 bar lub niższym” zgodnie z dyrektywą 97/23/WE dotyczącą urządzeń ciśnieniowych

(notyfikowana jako dokument nr C(2009) 739)

(Tekst mający znaczenie dla EOG)

(2009/111/WE)

KOMISJA WSPÓLNOT EUROPEJSKICH,

cyjny (CEN) dnia 2 listopada 2006 r., do której odniesienie nie zostało jeszcze opublikowane w *Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej*.

uwzględniając Traktat ustanawiający Wspólnotę Europejską,

uwzględniając dyrektywę 97/23/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 29 maja 1997 r. w sprawie zbliżenia ustawodawstw państw członkowskich dotyczących urządzeń ciśnieniowych ⁽¹⁾, w szczególności jej art. 6,

(4) W swoim formalnym sprzeciwie Szwecja stwierdza, że sekcja 5 normy EN 3-8:2006 nie określa rodzaju wykorzystywanych materiałów i z tego powodu nie spełnia zasadniczych wymogów wyszczególnionych w pkt 4 załącznika I do dyrektywy 97/23/WE.

uwzględniając opinię Stałego Komitetu, utworzonego zgodnie z art. 5 dyrektywy 98/34/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 22 czerwca 1998 r. ustanawiającej procedurę udzielania informacji w zakresie norm i przepisów technicznych oraz zasad dotyczących usług społeczeństwa informacyjnego ⁽²⁾,

(5) Ponieważ sekcja 5 normy EN 3-8:2006 przewiduje indywidualną ocenę materiałów przez jednostkę notyfikowaną (szczególnie podejście do oceny materiałów), specyfikacja rodzaju wykorzystywanych materiałów nie jest wymagana. Ponadto w przypadku braku konkretnych specyfikacji technicznych sekcja 5 normy EN 3-8:2006 nie może stanowić podstawy domniemania zgodności z wymogami pkt 4 załącznika I do dyrektywy 97/23/WE.

a także mając na uwadze, co następuje:

(1) Dyrektywa 97/23/WE stanowi, że urządzenia ciśnieniowe oraz zespoły mogą być wprowadzane do obrotu oraz wprowadzane do użytku jedynie, jeśli są właściwie zainstalowane oraz utrzymywane we właściwy sposób dla przewidzianego wykorzystania, nie zagrażają zdrowiu i bezpieczeństwu osób oraz, gdzie stosowne, zwierząt domowych lub mienia.

(6) Co więcej Szwecja uważa, że z powodu braku specyfikacji materiałów w sekcji 5 normy EN 3-8:2006 w sekcji 6 tej normy brakuje istotnych informacji koniecznych dla spełnienia wymagań pkt 2.2.4 załącznika I do dyrektywy 97/23/WE.

(2) Urządzenia ciśnieniowe i zespoły uznaje się za spełniające zasadnicze wymogi, o których mowa w art. 3 dyrektywy 97/23/WE, jeśli spełniają krajowe normy transponujące zharmonizowane normy, których numery referencyjne zostały opublikowane w *Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej*.

(3) Zgodnie z art. 6 dyrektywy 97/23/WE Szwecja wniosła formalny sprzeciw w odniesieniu do normy EN 3-8:2006, przyjętej przez Europejski Komitet Normaliza-

(7) W sekcji 2.2 załącznika I do dyrektywy 97/23/WE opisano metody zapewniania odpowiedniej wytrzymałości urządzeń ciśnieniowych, włącznie z metodą obliczeń i doświadczalną metodą projektowania bez obliczeń. Doświadczalna metoda projektowania opiera się na programie badań określonym w pkt 2.2.4 lit. a) i b), który obejmuje badanie wytrzymałości na ciśnienie.

⁽¹⁾ Dz.U. L 181 z 9.7.1997, s. 1.

⁽²⁾ Dz.U. L 204 z 21.7.1998, s. 27.

- (8) Sekcja 6 normy EN 3-8:2006 przewiduje doświadczalną metodę projektowania bez obliczeń. Zgodnie z wymogami pkt 2.2.4 załącznika I do dyrektywy 97/23/WE przewiduje ona program badań obejmujący kilka badań. Dyrektywa 97/23/WE nie wyklucza szczególnego podejścia do oceny materiałów jako metody potwierdzającej zgodność wykorzystywanych materiałów ze specyfikacjami materiałów zawartymi w pkt 4 załącznika I, jeżeli producent stosuje doświadczalną metodę projektowania. Ponieważ sekcja 5 normy EN 3-8:2006 nie zawiera szczególnych wymogów dotyczących materiałów, producent urządzeń musi zapewnić zgodność wykorzystanych materiałów z wymogami pkt 4 załącznika I do dyrektywy. Na tej podstawie charakterystyka materiałów byłaby wykorzystywana jako parametr badania ciśnienia w ramach programu badań przy wykorzystaniu doświadczalnej metody projektowania pod kontrolą jednostki notyfikowanej odpowiedzialnej za ocenę zgodności urządzeń.
- (9) Szwecja stwierdza również, że sekcja 7.2.2 normy EN 3-8:2006 dotycząca procedur spawalniczych nie jest zgodna z punktem 3.1.2 załącznika I do dyrektywy 97/23/WE, ponieważ poza wymienionymi normami zawiera ona otwarte odniesienie do innych uznanych norm EN w zakresie spawania.
- (10) W pkt 3.1.2 załącznika I do dyrektywy 97/23/WE określono wymogi dotyczące stałego łączenia. Stwierdzenie w sekcji 7.2.2 normy EN 3-8:2006, że „inne normy są dopuszczalne” nie jest odpowiednie i wystarczająco konkretne dla normy, która ma przyznawać domniemanie zgodności z wymogami dyrektywy 97/23/WE. Norma zharmonizowana przyznająca domniemanie zgodności z wymogami dyrektywy musi zawierać konkretne specyfikacje techniczne dotyczące projektu, wytwarzania i badania, aby pomóc producentom, a w przypadku urządzeń ciśnieniowych – zapewnić domniemanie spełnienia przez nie właściwych zasadniczych wymogów. Sekcja 7.2.2 normy EN 3-8:2006 zawiera jednak szereg konkretnych odniesień do norm, które obejmują specyfikacje w zakresie spawania. Dlatego też, pomimo że sekcję 7.2.2 należy poprawić, nieproporcjonalne byłoby odstępianie na tej podstawie od opublikowania odniesienia do normy.
- (11) Szwecja uważa wreszcie, że sekcja 7.3.1 normy EN 3-8:2006, dotycząca identyfikowalności materiałów wykorzystanych w różnych częściach urządzeń ciśnieniowych, jest nieprecyzyjna, nie przewiduje szczególnych rozwiązań technicznych i dlatego nie może zapewnić domniemania zgodności z wymogami pkt 3.1.5 załącznika I do dyrektywy 97/23/WE.
- (12) Punkt 3.1.5 (identyfikowalność) załącznika I do dyrektywy 97/23/WE zawiera wymóg zastosowania odpowiednich procedur w celu identyfikacji za pomocą odpowiednich środków materiału, z którego składają się części składowe urządzenia, które przyczyniają się do odporności na ciśnienie od chwili przyjęcia, przez fazę produkcji aż do końcowego badania wytworzonego urządzenia ciśnieniowego. Wymóg ten ma na celu uniknięcie jakichkolwiek wątpliwości co do specyfikacji materiałów z których wytworzono urządzenie. Producenci mogą stosować różne procedury w zależności od charakterystyki i metod wytwarzania. Jednostka notyfikowana, która przeprowadza procedurę oceny zgodności urządzeń, musi każdorazowo indywidualnie ocenić, czy procedury te spełniają wymogi pkt 3.1.5 załącznika I do dyrektywy. Jednak, pomimo że sekcję 7.2.2 należy poprawić, nieproporcjonalne byłoby odstępianie na tej podstawie od opublikowania numerów referencyjnych normy.
- (13) W tym celu Komisja zażąda od CEN przedstawienia w ciągu trzech lat poprawionej wersji normy EN 3-8:2006, aby zapewnić większą zgodność z zasadniczymi wymogami dyrektywy 97/23/WE. Po realizacji tego zadania i w zależności od jego wyników, możliwe będzie podjęcie ewentualnych dalszych decyzji dotyczących obecnej wersji normy.
- (14) W związku z tym odniesienia do normy EN 3-8:2006 powinny zostać opublikowane w *Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej*.

PRZYJMUJE NINIEJSZĄ DECYZJĘ:

Artykuł 1

Odniesienie do normy EN 3-8:2006 „Gaśnice przenośne – Część 8: Wymagania dodatkowe do EN 3-7 dotyczące konstrukcji, odporności na ciśnienie i badania mechaniczne gaśnic o maksymalnym dopuszczalnym ciśnieniu roboczym równym 30 bar lub niższym” zostaje opublikowane w *Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej*.

Artykuł 2

Niniejsza decyzja skierowana jest do państw członkowskich.

Sporządzono w Brukseli, dnia 10 lutego 2009 r.

W imieniu Komisji
Günter VERHEUGEN
Wiceprzewodniczący